

آنکه حفظ بادگار نیاکان واجب است دو دستی محکم گرفته و
نمی خواهیم به تقلید هم نزادان اروپائی خود قدمی بطرف جلو
برداریم
احمد فرهاد

محصل دار الفنون برلین
برلین ژانویه ۱۹۲۶

شرق و غرب

زندگانی اروپائی و زندگانی ایرانی

در اطراف این موضوع در ایران از طرف مردم بی اطلاع و با اطلاع عقاید مختلفی اظهار میشود ولی بطور کلی میتوان گفت این عقاید کاملاً ناقص است. من میخواهم در این سطور که ذیلاً بنظر خواتندگان محترم میرسانم ثابت کرده بگویم که زندگانی اروپائی جز زندگانی طبیعی و حقیقی چیز دیگر نیست و بالاخره چون نواقص یک چنین زندگانی ساعت ساعت از میان میرود چه عیب دارد که ماهم آفرایش کرده براستی ازین کلمه استفاده کنیم حدس میزنم که برای اغلب ایرانی‌ها از ایران قدم بخارج نگذارده اند یک مرتبه شاید اقلام اتفاق افتاده باشد که با یک جوان ایرانی که چند سال در اروپا اقامت گزیده صحبت نموده و یا به اتفاق یکدیگر ساعتی را گذرانده باشند.

اگر خواتندگانی که این شرایط را دار است در صدد تحاشی بر نیاید تصدیق خواهد نمود که در آخر ملاقات و اتمام صحبت علیاً و یا در دل با خود گفته است که: «راست میگویند اروپا انسان را دیوانه میکند».

البته انسان هر کفته و هر عملی را که از محیط عادات و اخلاق خود دور می‌پند بر یکی از دو چیز پیشتر نمیتواند حمل کند یا آنکه عامل آن حرکات و گوینده آن مطالب را تحریر کرده و دیوانه اش میخواند و یا اورا از خود بالاتر دانسته ما فوق طبیعت مینامد. و مخصوصاً چون حس خود پرسی بشر هم به آسانی اجازه نمیدهد که دیگری را از خود فهم نمود و با ذوق نمودند، پس همیشه متوجه شق اول گشته دیوانگی طرف را زودتر تصدیق مینماید.

در مورد ایرانیهای اروپا رفته هم با همان طریق اظهار نظریه میتوان نمود. تقریباً میتوان گفت اغلب آنها از طرف افراد بی اطلاع یعنی اکثریت امروزی ایران به دیوانه بودن محکوم شده‌اند. بر عکس یعنی بهمان اندازه که پس از مراجعت به ایران شخص خودرا در محیط غریب می‌پندارد به همان درجه زندگانی اروپائی اورا با سرعت جلب نموده معتقدش مینماید، این مسئله را من شخصاً در رفای محترم و در خود امتحان نموده با منتها درجه تعجب مشاهده میکردم که چطور طریقه زندگانی بست ساله ایران یکمرتبه فراموش شده و چگونه در طول شش ماه اقامت کامل‌به زندگانی اروپائی عادت کرده ایم حتی تصور مینمودیم که ماه‌ها اروپائی متولد شده و گوئی زندگانی طهران و ایران را نداشتم. با این دلیل صاف و ساده ولی قوی، میتوان تابت نمود که زندگانی امروزی ایران برای انسان کامل از هر جث ناقص و و زندگانی اروپائی از چند جهه مساعدتر و مفیدتر است. برای اینکه پیشتر حقیقت زندگانی را بفهمیم خوبست به بینیم که بشر در زندگانی چه حواejی دارد.

حوالیج یعنی آنچیزهایی که انسان بدون آنها نمیتواند به زندگانی خود ادامه بدهد بر دو قسمند مادی و معنوی. البته این حوالیج مادی و معنوی هم در درجات مختلف دارند که بر اثر ثروت ممکن است آنها را تهیه نموده و در نتیجه ذوق شخصی ترتیب تقدم و تاخر آنها را داد.

ملتی که حوالیج خودرا بهتر و آساتر تهیه نماید در دنیای امروزی، متعدلت‌ترش می‌نمایند.

در زندگانی اروپائی امروزه مرتبآ رفع حوالیج گردیده و حتی سعی می‌نمایند که به وسائل بهتر، کم خرج تر و سریع تر مشتبت گردند.

ولی اگر به اوضاع کنونی ایران نظری پیاندازیم جز اینکه بگوئیم بهیچ طریق در زندگانی رفع حوالیج مادی و معنوی افراد نشده و نمیشود چیز دیگر نمیتوان ادعا نمود.

رویهم رفته ایرانی زندگانی ندارد یعنی ایرانی در ردیف بشر امروزی نیست. ایرانی علاوه بر جهل مثل این میماند که حواس پنجگانه خودرا هم کم کرده تمیز خوب و بد مسائل مختصر را هم نمیدهد.

یک عطف نظر دقیق در طرز و اصول زندگانی ایرانی و اروپائی و مقایسه آندو حقیقته برای یک جوان حساس بکلی امید اینرا که بتواند در آینه نزدیکی آن دو زندگی را تا حدی بهم نزدیکتر نماید از میان می برد زیرا فرق میان این دو زندگانی بسیار بزرگ است.

هنوز در میان جامعه ایرانی با اینکه اروپائی را دیده و تا حدی ملتفت شده اند که چگونه رفع حوالیج مادی خودرا مینماید کسی

در صدد بیفتاده که با ثروت مختصر اقلای برای راحت خود و خانواده خود بعضی اقتباسها و یاروی‌ها از اروپائیان نموده زندگانی بهتری پیش گیرد.

هنوز در ایران با این همه داد و فریادها بزرگترین حاجت معنوی بشر یعنی آزادی فکر دیده نمیشود.

در زندگانی اروپائی، فرد دخالت نمیکند در صورتیکه در ایران هر قلندر و هر آخوند بی مدرکی میخواهد حکمفرمایی نموده مردم را به قتل و سنگسار تهدید نماید و حتی در امور خصوصی زندگانی افراد نیز دخالت کند.

اروپائی کمتر به قضا و قدر اهمیت داده پیشتر تکیه خودرا به جد و جهد مینماید در صورتیکه ایرانی خانه نشته امور را میگذارد تا طبیعته مجرای حقیقی خودرا پیش گیرد.

من میخواهم از این جا بدون اینکه به تهدید تکفیر شدن اهمیت بد هم فریاد خودرا بلند نموده به جوانان حساسیکه این طریق زندگانی را غیر قابل تحمل تصور میکنند بگویم که پیشتر از همه دخالت آخوند در امور عرفی افراد و در کارهای اداری مملکت ما را به این وضعیات انداخته است.

میگویند باید معارف را ترقی داد، میگویند باید بر اثر نشر علوم، مملکت را از فقر فعلی نجات داد، میگویند بالاخره باید بر اثر باز کردن چشم و گوش مردم از این کثافت، از این ذلت، از این بدینهنجی نجاتشان داد ولی جرئت نمیکنند بگویند باید اول سد راه معارف، مانع ترقی، مفتخره بی معنی، یعنی آخوند پسورد جا هل عوام‌مریب را از میان برداشت و با اقلای پیش از همه فکر او را باز گرد.

نهضت و تجدد آخوند. نهضت حقیقی ایران است آنروزیکه ما با از دایره این زندگانی معنوی خجالی یرون خواهیم گذاشت، آنروزیکه بالاخره منطق و استدلال — نه اینکه چون پیشینان چنین کردند ما هم چنین کنیم — توانست در امور ما حکمت بکند، آن روز روزیست که ابواب سعادت بروی ایران باز شده است.

بارها شنیده اید همینکه یک شاگرد مدرسه تحصیلات ابتدائی خودرا تمام نموده به تحصیلات متوسطه مشغول میشود آهسته آهسته از طرف آخوندها و روضه خوانها و آشنایانش صدا بلند میشود که این طفل هم لا مذهب گردید.

آیا حقیقت هم بجه لا مذهب میشود؟ و حقیقت هم پاد گرفتن یک دوره حساب و یک قدری طبیعت انسان را از جاده مذهب خارج مینماید؟ خیر بلکه طفل کم کم از این موجات کثیف آزار کن بیزار شده فقط این معلومات مختصر به او می فهماند که اگر مذهب آنچیزیست که آخوند سوری قهم دارد او نباید داشته باشد.

طفل عواطفش را با معلومات خود تقویت نموده کم کم حس میکند که او هم باید عقبده داشته باشد اما نه بدون دلیل. حساب که تبلیغ لا مذهبی نمیکند، اینکه آهن از سرب سخت تر است، چیزی برسد مذهب نیست، اینکه هوا فشار دارد و جیوه فلنر است مخالفت با حس صریح کتاب مقدس ندارد. پس چرا آخوند دست یافجه شده بچه را لا مذهب تصور میکند. برای اینکه طفل به استدلال عادت میکند، برای اینکه با چشمان خود فشار هوارا دیده باستان خود سختی آهن را حس می نماید؛ در صورتیکه آنچه اطرافیان جا هل او یعنی هادیان امرروزی قوم نقل کرده و میخواهند با چماق تکفیر

آنرا در مفاهی مردم داخل کنند جز روایت و اوهام بچیز دیگر شیوه نیست.

امروز قرن پیشم میسیحی است، زندگانی در اروپا باندازه‌ای ترقی نموده که حالا از اروپا با آن طرف دنیا یعنی آمریکا با تلفون یا سیم صحبت میدارند حالا دیگر وقتی رئیس وزراء ملکتی نطق میکند بوسیله «رادیو» نمکن است تمام اهالی مملکت در هر کوش و کناری که هستند کفته اورا بشنوند حالا دیگر زیپلی می‌سازند که سه روزه مسافت اروپا و آمریکا را طبی مینماید بالاخره حالا دیگر میخواهند تلفونی اختزاع کنند که علاوه بر شنیدن کفته‌ها، شکل حرف زنده را هم نشان بدهد.

ولی آخوندهای ما هنوز نمی‌خواهند از خر شیطان پائین آمده اینهارا باور کنند. و من میترسم آخوندها صد سال دیگر بگنند باز آخوند بماتد لوله هنگ کار اصفهان را از دست نداده و در آن حمامهای کثیف و آبهای پر از مکروب غسل بگیرند و طهارت نمایند و هرگز از خیالشان نگذرد که شاید بطريق یا کیزه نر هم بتوان تطهیر نمود که خلاف شرع هم نباشد.

با ذکر صریح حدیث در اجرای بودن تعلیم مرد و زن باز آخوند دست از پان علت بر نداشته میگوید مقصود از علم فقط علوم دینی است حتی بطوریکه اینجا مشهور است بحرف فناعت نکرده در قرن پیشم مدارس شهر قم را بسته راه ترقی را مسدود میدارند و آنوقت مردم بی اطلاع میگویند چرا امتیازات خارجی (کاپیتوراسیون) در ایران لغو نمیشود و چرا اروپائی در محاکم ایرانی محاکمه نمیگردد.

آخر با وجود دخالت بیمورد آخوند در امور مملکتی چطور

امتیازات اجنبی الفاء میگردد؟ آخر چگونه ممکن است یک زن اروپائی که امروزه تنها درجه آزادی را دار است حاضر شود بر اثر معاشرت با یک مرد ایرانی از طرف فلان ملا سنگسار گردد آخر اگر ما بی حس هستیم و این قبیل اقدامات را با خوفسردی مینگریم اروپائی که نمیتواند صیانت زندگانی خودرا مربوط بهیل یکعدده مردم جاهم و یسواط مملکت ما بنماید.

در ایران ما و بقول خودمان در مملکت شش هزار ساله حرف حسابی پیشرفته نیکنند و حالا می شنویم که یک جوان ایرانی اظهار عقیده راجع به زندگانی نسوان نموده فوراً محکوم به حبس شده مجبور به تأدیه دویست تومان جریمه میگردد؛ در قسمتهای متعدد عالم هیچ جا چنین اتفاقی نمی‌افتد، هیچ جا عواطف قلبی را با زور در مغز مردم داخل نمی‌نمایند و آنگهی چرا آقایان برای مجادله زبانی و قلمی حاضر نشده با عصباتی شدن و جنجال میخواهند افکار صحیح را از میان ببرند.

ذنها تصور میکنند فقط آنها در ایران آزاد نیستند من میگوییم آنمردهایی که آنها را آزاد تصور نمایند. پیشتر به زنجیرهای عبودیت مقید میباشند.

امروزه که هدایت کردن مردم صورت دیگری بخود گرفته، امروز که با وسیله نشان دادن و با دلایل عقلی اثبات مدعای کرده تبلیغ عقیده مینمایند؛ امروزه که بوسیله قوانین در اروپا جان و مال مردم در امنیت قرار گرفته چرا در ایران میخواهند با یک عده قوانین ارتقی که یادگار قرون ابتدائی است و با یک عده قوانینی که به مقتضای طبیعت افراد وضع نگردیده مردم را شکنجه و آزار نمایند.

باید در میان ایرانیها امروز جنبه مشترک را در نظر گرفته قوانینی نسبت کامل تر وضع نموده در سایر قسم‌ها آنها را آزاد کذارد، در مملکت باستانی ایران در مهد کوروش و داریوش جز تقلب و کلاه بر داری و اسیر نمودن زن چیز دیگری در میان نیست هر کس میخواهد با تقلب و دروغ چیزی بدست آورده مرتبه هم خوابه خود را تغیر داده زندگانی نماید.

این زندگانی نیست این کثافت و شقاوت است !! ...
با اینکه آخوند میدانند که در هر عصر و زمانی برای معاشرت جوانان زنهای هر زه وجود داشته و این مسائل طبیعی است با هلانه و لجوچانه حاضر نمیشود که آنها را در تحت معاینه طبی قرار داده یک قوم را که نزدیک است بر اثر این امراض بکلی نابود شود نجان دهد.

آخر وضعیات این مملکت چه خواهد شد آخر با وجود این هادیهای بیسواند دغل، کار این سامان بکجا خواهد رسید؟ باعث خجالت است که هنوز یک ایرانی نیتواند قسم یاد نماید که در دوره عمر خود یک گیلاس آب سالم و نمیز نوشیده است.

ایرانی دست این گونه اشخاصرا می‌بوسد و بدون اینکه از آنها عمل خارق عادتی به بیند خود را فریب داده صور منحوس آنها را نورانی و حرلفهای شیطانی آنانرا رحمانی نصور می‌کند.

کرچه حالا خوشبختانه دیگر افراد جوان، تا اندازه‌ای مطلع شده کرده این اشخاص نمی‌گردند و دیگر این بتهای تفهم را مبعود و مسجود خود نمیدانند ولی برای اینکه دامنه زندگانی فعلی ما خاتمه یا بد و برای اینکه تمدن اروپائی یکمرتبه در ایران ظهور کرده قدمهای سریعی بر دارد و برای اینکه بالاخره زندگانی

امروزی ایران بزندگانی حقیقی بدل شود تها سکوت و بی اعتنائی کافی نبوده باید بر اثر یک نهضت فکری این خارهای راه ترقی از میان برداشته شوند.

آنوقت بعقیده من دیگر راه پیشرفت معارف مسدود نخواهد گردید؛ آنوقت دیگر پرده اوهام درینده تجلیات حقایق ظاهر خواهد شد آنوقت دیگر قدر آنها که در این چند سال اخیر جانفشنایی کرده بدون ترس گفتشی را تا حد امکان گفته اند، عیان گردیده همه کس خواهد فهمید که چه کس برای سعادت نبوده، دم زده و کدام یکی در طریق جا هل نگاهداشتن قوم و در تیجه آن در تعقیب استفاده شخصی خود کوشان بوده است.

از نگارش این مقاله منظور اینستکه بگوییم زندگانی اروپائی برای رفع حوابیج یک بشر کامل ترتیب داده شده هیچ جنبه خارق عادتی نداشته فقط در آن، سعادت اکثریت جامعه پیش از هر چیز طرف توجه واقع شده است در صورتیکه در زندگانی امروزی ایران اولاً نسوان در جنبه حیوانات قرار گرفته ماتن اجناس قابل خرید و فروش میباشد و در تانی اوضاع مادی و معنوی ایران بر روی اصل «میل اکثریت حاکم است» مبنی نگشته بلکه میل افراد سابق و یا امروزی حاکم زندگی آنست. به عبارت واضح تر عقاید موروثی (ترادیسیون) در زندگانی امروزی اروپائی یک نفوذ بی اندازه کوچکی را دارا بوده و بر عکس در میان جامعه ما مهمنترین قسمت را عهده دار است.

باید در عقاید موروثی تدقیق نموده خوب و بد و مقتضی و غیر مقتضی آن را از هم جدا نمود و باید به آزادی تمام کفت؛ تا وقتیکه شما اروپائی را نجس میدانید او با میل در مملکت

شما برای خدمت نخواهد آمد تا وقیکه زن در نظر شما این تدریجی و قر و مستحق چوب و کتن است اروپائی شما را جز وحشی ندانسته کمل کردن به شمارا و لو با پول هم باشد از روی رغبت قبول نخواهد کرد، تا موقعیکه بازنهای بطرز کنونی رفتار نموده با تهود عقاید امثال مشهدی فلان بسواند آنها را تیره و نار میکنید اروپائی جز اینکه بگوید ایران قدیم متمن بوده ولی امروز عقب مانده و در ردیف وحشیهای افریقاست، چیز دیگر نخواهد گفت بالاخره تا وقیکه موسیقی را که غذای روح است حرام دانسته و تا موقعیکه پرده اوهام و خرافات را نذریده اید امید موقت اساسی بیان نخواهد آمد.

همفکران و آزادی خواهان ایران باید با جدیت بگوشند تا این افکار را در مغز هر ایرانی با حس داخل کنیم ولی چه وقت این نظریق، یک اتفاقی را باعث شده خونهای کثیف شده را خواهد ریخت معلوم نیست ولی فعلاً سه کلمه پر از معنی و بزرگ را که عبارت از کوشش، پایداری و امید باشد در مقابل دیده آورده آنها را رهبر اعمال خود باید قرار دهیم تا هر چه زودتر از نمرة آنها پر خوردار گردیم.

برلین ۱۱ مارس ۱۹۴۴

مرتضی — مشق — کاظمی